

har gjort det betænkeligt for Kreditinstitutionerne at nærme sig de Laanebeløb, som er Maksimum for, hvad de i Henhold til den for dem gældende Lovgivning maa yde. I saa Henseende tror jeg ogsaa, det vilde være af Betydning, om man kunde faa hele Spørgsmaalet om Offentlighedens Interesse paa dette Omraade drejet ind paa saadanne Baner, at der derigennem aabnedes Mulighed for, at saavel Kreditforeningerne som Hypotekforeningerne uden den stærkt øgede Risiko, der for Tiden er til Stede, procentvis kunde yde noget større Laan til Nybygninger, end Tilfældet har været i de sidste Aar.

Jeg deler ganske den Betragtning, som det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) fremførte, at Kommunernes Finanser er saa haardt spændt for, at de ikke paa dette Omraade vil kunne fortsætte en saadan effektiv Tilskuds- og Laanepolitik, som hidtil har været fulgt. Men hvad der her gælder Kommunerne, gælder jo dog i nogen Grad ogsaa Staten, og vi maa derfor ikke lægge Hindringer i Vejen for de i Samfundet naturligt tilstedeværende lægende Kræfter, vi bør tværtimod incitere dem det mest mulige. Men paa den anden Side er det jo nødvendigt, at man ad de Veje, som maatte være fremkommelige, effektivt bidrager til, at den Overgangstid, vi befinder os i, fra ekstraordinære henimod normale Forhold, som vi alle haaber og venter, maa blive saa kort som muligt.

Jeg gentager min Tak til de ærede Ordførere og dermed til samtlige Partier i det høje Ting for deres velvillige Modtagelse af Lovforslaget; ogsaa jeg lægger megen Vægt paa, at Lovforslagets Behandling nu snarest maa kunne tilendebringes.

Johannes Jensen: Naar den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti advarer imod at tro paa, at Boligmangelen nu er i stærk Aftagende, og henviser til, at Statistikken taler et andet Sprog, vil jeg gøre opmærksom paa, at Statistikken, som det ærede Medlem naturligvis har mere Kendskab til end jeg, har den slemme Egen-skab, at den kommer ikke saa lidt bagefter. De Erfaringer, jeg har fra den By, jeg lever i, og fra de Forhold, hvorunder jeg virker — og i det hele taget Erfaringerne fra Provinserne —, gaar ud paa, at Boligmangelen i

Provinserne er i Aftagende. Jeg reserverede mig udtrykkelig imod at hævde, at jeg skulde have noget Kendskab til, hvorledes Forholdene ligger i København, og jeg indrømmer, at de vistnok er vanskeligere her paa Boligvæsenets Omraade end i Provinsen. Naar Boligmangelen er i Aftagende, er det ikke saa underligt; det er kommet paa en naturlig Maade, idet den stærke Indvandring til Byerne, som fandt Sted i Krigsaarene, nu er standset. Forholdet var jo det, at selv i Provsbyerne, hvor man dog byggede dobbelt saa stærkt som før 1914, altsaa tilvebragte dobbelt saa mange Boliger som under normale Forhold, var man ikke i Stand til at dække Boligbehovet paa Grund af den stærke Indvandring til Byerne, men efter at denne er standset, og Byernes Indbyggerantal, som det fremgaar af de sidste Folketællinger, er i Stilstand eller Tilbagegang, er den naturlige Følge deraf, at Bolignøden bliver mindre. Samtidig er Boligbyggeriet kommet i Gang dels derved, at der af Stat og Kommune er ydet store Tilskud og Laan, men ogsaa derigennem, at private Folk, fordi det er blevet billigere at bygge, har begyndt paa Byggeriet. Selv om der kan være Uenighed mellem det ærede Medlem og mig om, i hvilken Grad Boligmangelen er i Aftagende, maa jeg derfor fastholde, hvad den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti ogsaa gav mig Ret i, at den er i Aftagende.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne var enig med mig i, at det vilde være heldigt, om der kunde optages sekundære Prioriteter forud for Statslaanet, men mente, at det vistnok var vanskeligt og i mange Tilfælde ugørligt. Jeg tror ikke, der er nogen Vanskelighed forbundet hermed undtagen i saadanne Tilfælde, hvor første Prioritet er Sparekasselaan eller private Laan af en saadan Størrelse, at de kommer op paa den Maksimumsgrænse, ud over hvilken Hypotekforeningerne ikke gaar. Thi Forholdet kan ikke være det, at Kreditforeninger og Sparekasser hidtil har udlaant Penge efter de Krigspriser, hvortil Bygninger blev opført. Tværtimod, vil man bebrejde Kreditforeningerne og Sparekasserne noget, er det maaske snarere det, at de har været for forsigtige med deres Udlaan, ikke mindst i den forløbne Periode, idet disse Institutioner alt for stærkt har fastholdt de gamle Prin-